

115
Εφκ

Πῶς παλαιὰς ἀρχαί, του ὑπὲρ
λογῆ μερῆσδε σποίρης ἡμῶν θὰ γ·
πῶς ἀγαθὸς καὶ φίλας ἦσ' ὑπὲρ
χῆς· καὶ σοὶ τὴν δόξα ἀμῶν περὶ
Εἰρήνη πᾶσι· - Πᾶς κεφαλῆς ἡμῶν·
Εὐ· τῆς κεφαλοκλισίας· +

Κεῖθ' ἡμῶν ὀκλίμασ οὐνοῦ καὶ καυ·
ταβὰς βασιλείου τοῦ γενοῦ τῶν
ἀμῶν, ἐπὶ δὲ ἐπὶ τοῦ δούλου σου
καὶ ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν σου·
σοὶ γὰρ τῶν φωνῶν καὶ φίλων κρι·
τή· οἱ σοὶ δούλοι ὑπέκλιμα κεφαλῆς·
τοῦ δὲ αὐτῶν ὑπέταξ ἀμῶν χεμα·
οὐ τὴν δὲ ἀμῶν ἀραμέ μοι τεσθονήθῃ
αμ· ἀλλὰ τοσοῦτον περιέμοι τεσθλε
οσ· τὴν σὴν ἀπεχόμε μοι σὸν ἀμ·
οὐ δὲ ἀφ' ὑλάξομεν παντὶ καιρῶ·
καὶ τῶν τῆν παρούσαν ἐσπεραν·
καὶ τῶν περὶ οὐσῶν μὴ κῆσ· ἀπο·
παντοσ' ἄχθρου· ἀπο παυσήσῃ